

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: V. V.
zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem sídlem 280 02
Kolín, Legerova 148

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2018 č. j. MSK 138828/2018, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 4. 9. 2018 č. j. SMO/508317/18/DSČ/Jaš, o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že v průběhu správního řízení navrhl provést důkaz výsledkem zasahujících policistů. Poukazoval zejména na provedení dechových zkoušek, z nichž bylo vycházeno jako z důkazů v rozporu s platnou metodikou pro jejich provedení. Správní orgán jeho důkaznímu návrhu nevyhověl. V průběhu řízení tak nevyvrátil veškeré pochybnosti o přestupkovém jednání. Stále zde tedy existuje důvodná pochybnost o průběhu protiprávního jednání a celkovém zjištění věci. Žalobce dále žalovanému vytkl, že nevzal v potaz jednak možné pochybení a postup v rozporu s platnou metodikou pro provádění dechových zkoušek, ale také skutečnost, že dobrovolně a na vlastní žádost podstoupil odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu. Tento výsledek byl negativní na přítomnost alkoholu v krvi. Také při prvotním vyšetření lékařem nejevil známky ovlivnění alkoholem. Správní orgán odborné lékařské vyšetření upozadil při hodnocení důkazů před orientačními dechovými zkouškami, jejichž výsledky jevily značné rozdíly. Správní orgány odmítly lékařské vyšetření jako irelevantní pro jeho časový odstup od silniční kontroly. Nicméně je třeba poukázat na to, že při obdobných případech se jako průkazný bere výsledek lékařského vyšetření a nikoli dechové zkoušky. Dále žalobce namítal, že nebyly prokázány materiální znaky daného jednání, tedy že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. V napadeném rozhodnutí není uvedeno, koho svým jednáním ohrozil. Neztotožnil se se závěrem žalovaného, že materiální znaky přestupku odpovídají znakům formálním. Takovýto závěr správního orgánu jde naprosto proti smyslu a chápání jednotlivých znaků přestupku. Pokud by materiální znaky přestupku odpovídaly znakům formálním, nebylo by potřeba materiální znak prokazovat. Správní orgán sice uvedl, že spatřuje naplnění materiálních znaků přestupku v porušení pravidel silničního provozu, kdy je společenským zájmem dodržování pravidel silničního provozu, ovšem tento závěr stírá jakýkoli rozdíl mezi materiálním a formálním znakem přestupku. Žalobce uvedl, že se neztotožňuje s názorem, že dotčeným zájmem společnosti bylo dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích, který měl být narušen jeho jednáním. Smyslem pravidel je stanovit takové podmínky v provozu na pozemních komunikacích, kdy bude minimalizováno ohrožení ostatních účastníků provozu, což musí být dokonce zájem principiálně vyšší, než je dodržení pravidel. V tomto případě došlo spíše k jeho ohrožení jednáním druhého z účastníků. Namítal, že pro posouzení materiálního znaku přestupku by muselo ze strany správního orgánu dojít k přesnému zajištění (poznámka soudu zřejmě zjištění) místa spáchání přestupkového jednání a také jednoznačné určení průběhu údajného protiprávního jednání. K tomu ovšem ze strany správních orgánů nedošlo. Tyto skutečnosti nejsou v rámci naplnění materiálních znaků důsledně zkoumány ani prokazovány a lze dovodit jisté pochybnosti právě o naplnění materiálního aspektu materiálního jednání.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i podrobné a výstižné odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně s tím, že jak odvolací námitky, tak i námitky žalobní zůstávají

pouze v obecné rovině, současně jde o šablonovité námitky, které stejný advokát uplatňuje mechanicky v řadě řízení, v nichž zastupuje obviněné z přestupku, přičemž tyto námitky zpravidla ani neodpovídají obsahu spisu. Není pravdou, že ve správním řízení žalobce navrhoval výslech policistů. Takovýto důkazní návrh ze spisu vůbec nevyplyvá. Proto se žalovaný k takovému návrhu logicky ani nevyjadřoval. K provedení důkazu výsledkem policistů přitom ani nebyl důvod. Tento důkaz by byl zcela nadbytečný za situace, kdy žalobce nijak nezpochybňuje, že řídil vozidlo a že dechové zkoušky absolvoval. Na výsledku dechových zkoušek, jakožto výstupu objektivního měření, pak nemůže výslech svědků nic změnit. Žalovaný dále uvedl, že v řízení nebylo namítáno, a ze spisu nevyplyvá, žádné pochybení policistů či správních orgánů ani postup v rozporu s metodikou pro provádění dechových zkoušek. Naopak orientační vyšetření žalobce analyzátozem alkoholu v dechu proběhlo zcela v souladu s pracovním postupem Českého metrologického institutu. Je-li namítáno, že žalobce podstoupil odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu, přičemž výsledek byl negativní a že žalobce nejevil známky ovlivnění alkoholem, není tomu tak. Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 15. 7. 2018 vyplývá, že po absolvování orientačního vyšetření byl žalobce poučen o právu žádat lékařské vyšetření, resp. odběr krve, následně byl na vlastní žádost převezen na PZS Kafkova v Ostravě, kde mu byla odebrána krev, přičemž s výsledky rozboru se měl následně dostavit ke správnímu orgánu I. stupně. Z oznámení přestupku ze dne 15. 7. 2018, které žalobce podepsal, pak plyne, že odborné lékařské vyšetření s odborem biologického materiálu ve smyslu § 20 zákona č. 65/2017 Sb., nebylo provedeno a dále, že řidič požaduje odběr krve ve smyslu § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb. Vzhledem k řádnému provedení orientačního vyšetření neměli policisté důvod vyzývat žalobce k odbornému lékařskému vyšetření ve smyslu zákona č. 65/2017 Sb., a ani tak nečinili, přičemž ho poučili o možnosti žádat odběr krve ve smyslu zákona č. 273/2008 Sb., jak podrobně vyložil správní orgán I. stupně. Lékařské vyšetření (zejména tedy ta část lékařského vyšetření, která spočívá v ověření senzopsychomotorických funkcí vyšetřované osoby), tedy provedeno nebylo, přestože žalobce tvrdí opak. Výsledek odběru krve absolvovaného na vlastní žádost pak žalobce nejenže v řízení nepředložil, ale ani žádný výsledek tohoto vyšetření netvrdil a správnímu orgánu neuvedl, jaká hodnota alkoholu v krvi mu byla vyšetřením krevního vzorku zjištěna. Dle zjištění správního orgánu I. stupně (viz úřední záznam ze dne 3. 9. 2018) si přitom žalobce výsledek laboratorního vyšetření ani nevyzvedl, ani neuhradil příslušný poplatek, přičemž výsledek nelze poskytnout třetí osobě bez jejího souhlasu. Není tedy zřejmé, na základě čeho může advokát žalobce tvrdit, že výsledek vyšetření krve neprokazuje ovlivnění žalobce alkoholem a vyvrací výsledky orientačního vyšetření. Za těchto okolností, kdy žalobce ani jednou konkrétně neuvedl, co by měl vlastně výsledek vyšetření krve v daném případě prokázat, resp. jaký je jeho výsledek, přičemž tento důkaz, kterým může disponovat pouze on sám, správnímu orgánu nepředložil, ačkoliv mu v tom nic nebránilo, má žalovaný za to, že orientačním vyšetřením bylo ve spojení s dalšími důkazy prokázáno, že žalobce měl v době řízení vozidla hladinu alkoholu vyšší, než nula. Pokud správní orgán I. stupně argumentoval dále tím, že vzhledem k hodnotě alkoholu zjištěné orientačním vyšetřením, časovému odstupu doby odběru krve od dechové zkoušky a rychlosti odbourávání alkoholu v krvi, by výsledek vyšetření krve byl s největší pravděpodobností nulový, je tato úvaha zcela nadbytečná, neboť výsledek vyšetření krve není správními orgány znám z důvodů výše uvedených. Co se týče prokázání materiálních znaků přestupku, žalovaný konstatoval, že v daném případě žalobci byla prokázána sice velmi nízká hladina alkoholu v krvi, to však dle žalovaného

samo o sobě nevylučuje naplnění materiálního znaku přestupku. Vzhledem k působení alkoholu na schopnosti řidiče, jak je popsal správní orgán I. stupně, a k možným následkům, které může mít řízení vozidla pod vlivem alkoholu, je takové jednání netolerovatelné. Pravidla silničního provozu, resp. povinnosti stanovené řidičům působí převážně preventivně. Pro naplnění materiálního znaku přestupku tedy není nutné ohrožení konkrétních osob či majetku nebo způsobení škody, postačí i jen ohrožení potenciální. Za situace, kdy žalobce řídil motorové vozidlo, a to motorové vozidlo nákladní se skříňovou karosérií s celkovou hmotností 2 800 kg, a to v denní době na hlavní pozemní komunikaci procházející zastavěným územím obce a tvořící spojnici Rychvaldu s centrem Ostravy, je absence materiálního znaku jednoznačně vyloučena.

4. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud současně v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se ve stanovené lhůtě na výzvu soudu nevyjádřil a nesouhlas soudu nesdělil.
5. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující pro věc významné skutečnosti. Dne 19. 7. 2018 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení přestupku Policie ČR, Obvodního oddělení Slezská Ostrava, č. j. KRPT-164918/př-2018-070718, podle něhož žalobce dne 15. 7. 2018 v 05.13 hodin v Ostravě, na ulici Československé armády u domu č. 25, řídil motorové vozidlo VW, RZ X, bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem. Kalibrovaným dechovým analyzátozem značky Dräger byla zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,25 g/kg. Po odečtu odchylky 0,24 g/kg (zahrnující vliv nepřesnosti měření a pesimistickou hladinu alkoholu v těle člověka), mu byla jako nejnižší hladina alkoholu stanovena hodnota ve výši 0,01 g/kg alkoholu v krvi. Součástí spisu je rovněž úřední záznam policisty, dále úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky, dále oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu ze dne 15. 7. 2018, z nichž plyne, že dne 15. 7. 2018 byl žalobce jako řidič motorového vozidla značky VW TRANSPORTÉR, RZ X kontrolován hlídkou policie v Ostravě na ulici Československé armády u domu č. p. 1612. Byla u něho provedena dechová zkouška dechovým analyzátozem typ Alcotest 7571, výrobní číslo ARHJ0023 s výsledkem v čase 05.18 hodin 0,33 promile, v 05.29 hodin 0,25 promile a třetí měření v 05.35 hodin s výsledkem 0,27 promile alkoholu v dechu. Žalobce uvedl, že alkoholické nápoje požil 14. 7. 2018 v době od 15.00 do 18.00 hodin, druh a množství nevěděl. Žalobce s naměřenými hodnotami souhlasil. Byl poučen o možnosti lékařského vyšetření spojeného s odběrem krve nebo jiného biologického materiálu dle § 16 odst. 8 zákona č. 379/2005 Sb., s čímž souhlasil. Následně byl převezen na PZS Kafkova 13 v Ostravě k odběru biologického materiálu, kde mu byla odebrána krev. V úředním záznamu se konstatuje, že poté se s výsledky rozboru dostaví na magistrát města Ostravy k přestupkovému řízení v dopravě. Oznámení přestupku žalobce podepsal. Ve spise jsou rovněž záznamy o uvedených dechových zkouškách podepsané žalobcem. Spis obsahuje rovněž ověřovací list č. 7051-OL-D1267-17, jímž bylo u žalobce provedeno odborné měření na přítomnost alkoholu v dechu. Ověření bylo provedeno dne 17. 8. 2017 s platností do 17.

8. 2018. Ve spise je rovněž výpis evidenční karty řidiče. Správní orgán I. stupně 26. 7. 2018 vydal příkaz ve věci předmětného přestupku. Příkaz byl žalobci doručen 30. 7. 2018. Žalobce proti němu v zákonné lhůtě podal odpor. V průběhu správního řízení žalobce k důkazu navrhl výsledek odborného vyšetření s tím, že tento výsledek neprokazuje ovlivnění alkoholem a vyvrací tak výsledky orientační dechové zkoušky. Prostřednictvím svého zmocněnce dále uvedl, že je zjevné, že provedená dechová zkouška je pouze orientační a nemůže mít větší váhu, než odborné lékařské vyšetření provedené odborníkem. Pochybnosti o ovlivnění obviněného alkoholem jsou naprosto zjevné. Na tento přípis reagoval správní orgán I. stupně dotazem na protialkoholní záchytnou stanici – Městskou nemocnici Ostrava. Tam zjistil, že žalobci byl proveden odběr krve na vlastní žádost 15. 7. 2018, v ambulanci byl přítomen v čase 6.00 – 6.40 hodin, odběr byl odeslán na Ústav soudního lékařství Fakultní nemocnice Ostrava. Správní orgán dále v Ústavu soudního lékařství FN Ostrava zjistil, že laboratorní vyšetření odběru krve na vlastní žádost žalobce ze dne 15. 7. 2018 bylo provedeno. Žalobce si výsledek do současné doby nevyzvedl, ani neuhradil poplatek za laboratorní vyšetření. Bez uhrazení poplatku nelze výsledek poskytnout. Současně jelikož jde o lékařský úkon na vlastní žádost pacienta, nelze rovněž výsledek bez písemného souhlasu vyšetřované osoby nikomu jinému poskytnout. O tom učinil správní orgán úřední záznam do spisu. Ze spisu dále plyne, že k ústnímu jednání nařízenému na den 4. 9. 2018 se žalobce, resp. jeho zmocněnec nedostavili. Svou neúčast předem omluvili a vzdali se účasti u ústního jednání. U ústního jednání dne 4. 9. 2018 správní orgán provedl důkaz listinami, a to oznámeními přestupku, úředním záznamem policisty o kontrole řidiče, výtiskem z přístroje Dräger Alcotest, ověřovacím listem tohoto přístroje, protokolem o kalibraci, výpisem z evidenční karty řidiče. 4. 9. 2018 pak správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným spácháním předmětného přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu z důvodu porušení z nedbalosti ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, tím, že 15. 7. 2018 v 05.13 hodin v Ostravě, na ulici Československé armády u domu č. 25, řídil motorové vozidlo VW, RZ X, bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem, kdy mu byla kalibrovaným dechovým analyzátozem značky Dräger zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,25 g/kg, po odečtu odchylky 0,24 g/kg (zahrnující vliv nepřesnosti měření a pesimistickou hladinu alkoholu v těle člověka), mu byla jako nejnížší hladina alkoholu stanovena hodnota ve výši 0,01 g/kg alkoholu v krvi. Žalobci byla uložena pokuta 2 500 Kč podle § 125c odst. 5 písm. c) a podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.
6. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím tak, že odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
7. Ze správních spisů se podává, že žalobce v průběhu celého správního řízení nenavrhl výslech policistů.
8. Krajský soud předně odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 59/2010-78 o tom, že v České republice platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Prokáže-li správní orgán právně konformním způsobem přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím

alkoholického nápoje, jsou (za dalších předpokladů) naplněny znaky skutkové podstaty přestupku. Z judikatury Nejvyššího správního soudu se k dané problematice uvádí, že opačné závěry by fakticky vyloučily nebo podstatně omezily možnost účinného postihu jednání, které ohrožuje jednu z nejdůležitějších hodnot a zájmů chráněných právní úpravou provozu na pozemních komunikacích.

9. Podle § 20 odst. 1 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinná se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek. Podle § 20 odst. 3 téhož zákona spočívá-li orientační vyšetření na ovlivnění alkoholem v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, který splňuje podmínky stanovené jiným právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. Z § 20 odst. 2 téhož zákona pak plyne, že v případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření. Zvláštním právním předpisem, které má na mysli ust. § 20, je pak vyhl. č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů. V posuzované věci vyplynulo ze správního spisu, že policisté opakovaně provedli u žalobce dechovou zkoušku kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu s výsledkem 0,33 g/kg, 0,25 g/kg a 0,27 g/kg alkoholu v krvi. Výtisky výsledků zkoušek žalobce podepsal jako správné, přičemž bylo zjištěno, že přístroj měl v době měření platnou kalibraci (kalibrační protokol č. 17/SV/1989/3) a má řádný ověřovací list č. 7051-OL-D1267-17 vydaný Českým metrologickým institutem dne 17. 8. 2017. Zákon o ochraně před návykovými látkami krevní zkoušku (odborné lékařské vyšetření) předpokládá až pro situaci, kdy kontrolovaná osoba odmítne orientační vyšetření. Nelze se ztotožnit s tím, že vyšetření alkoholu z dechu je nezpůsobilé prokázat hladinu alkoholu v krvi, neboť je pouze orientační. To odporuje výše uvedenému znění § 20 zákona o ochraně před návykovými látkami. Výraz orientační pak znamená, že zjištěná hladina alkoholu v krvi je sice zjištěna jen přibližně, nicméně z výše uvedeného plyne, že tuto přibližnost lze určit přesně. Odchylka měření přístroje (i fyziologické hladiny) byla ve prospěch žalobce odečtena od naměřené hodnoty. Tím bylo spolehlivě zjištěno minimální množství alkoholu v krvi u žalobce. Soud souhlasí se správními orgány, že za situace, kdy rozdíl mezi prvním a druhým měřením přesáhl rozdíl 10 %, nebyla proto první hodnota využita. Využita byla až druhá hodnota, která byla verifikována třetí hodnotou. Po odečtení 0,24 g/kg, což je hodnota, která může výsledek měření ovlivnit, bylo prokazatelně zjištěné množství alkoholu v organismu žalobce 0,01 g/kg. Tato hodnota tedy prokazuje, že žalobce v krvi alkohol měl i v čase po řízení motorového vozidla, a tedy tím spíše v čase, kdy vozidlo řídil. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že vzhledem k řádně provedenému orientačnímu vyšetření neměli policisté důvod vyzývat žalobce k odbornému lékařskému vyšetření ve smyslu citovaného zákona č. 65/2017 Sb. Soud rovněž souhlasí s žalovaným, že výsledek odběru krve, absolvovaného žalobcem na vlastní žádost, žalobce nejenže v řízení nepředložil, ale ani žádný výsledek tohoto vyšetření netvrdil a správnímu orgánu neuvedl, jaká hodnota alkoholu v krvi mu byla vyšetřením krevního vzorku zjištěna. V této souvislosti správní orgán také zjistil, jak uvedl krajský soud výše, že žalobce si výsledek laboratorního vyšetření ani nevyzvedl, ani neuhradil příslušný poplatek, přičemž výsledek nelze poskytnout třetí osobě bez souhlasu žalobce. Není tak zřejmé, na základě čeho žalobce

v žalobě namítá, že výsledek vyšetření krve neprokazuje jeho ovlivnění alkoholem. Žádný takovýto důkaz žalobce nepředložil ani správnímu orgánu, ani soudu.

10. Krajský soud opakuje, že v České republice platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Společenská škodlivost žalobcova jednání v souzeném případě spočívala v ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, a to v důsledku řízení vozidla pod vlivem alkoholu. Zákonodárce tím, že zakotvil nulovou toleranci hladiny alkoholu při řízení vozidla, zároveň definoval zájem společnosti na tom, aby řidiči neřídili vozidla pod vlivem alkoholu. Jednání v rozporu s touto povinností je totiž potenciálně způsobitelné ohrozit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Každé porušení této povinnosti je nutné považovat za společensky škodlivé, a tudíž naplňující materiální stránku deliktu. Pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu není rozhodující, do jaké míry byl řidič alkoholem ovlivněn, ale postačuje, že ovlivněn byl, tj. že v jeho těle byl přítomen alkohol. Krajský soud v této souvislosti odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 7 As 170/2012-24.
11. Krajský soud uzavírá, že žalobce se daného přestupku dopustil, naplnil jeho materiální stránku, přičemž v postupu žalovaného, resp. správního orgánu I. stupně krajský soud neshledal porušení práva žalobce na spravedlivý proces. Skutkový stav byl objasněn dostatečně. Další důkazy nebylo potřeba provádět, skutková zjištění ohledně spáchání předmětného přestupku byla jednoznačná a nebylo povinností správního orgánu provádět výsledky zasahujících policistů.
12. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.11.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

